

SAMEN MET DJ ARMIN VAN BUUREN VOOR EEN VOL ZIGGO DOME

Ger ro. ni mo

heeft zijn plek gevonden
in de wereld van de trance

Lange tijd richtte de Venlose componist en pianist Geronimo Snijtsheuveld zich vooral op klassieke muziek, al maakte hij ook uitstapjes naar de jazz en pop. Tot bleek dat hij composities schreef die goed aansloten bij het melodische van de trance muziek. Al snel was er veel waardering voor zijn werk, ging hij aan de slag met DJ Ferry Corsten en sinds enige tijd eveneens met DJ Armin van Buuren, twee toppers op hun gebied. Met de laatste trad hij onlangs op, vijf shows met 18.000 mensen per keer. "Ik stond 's morgens al te dansen naast mijn bed."

TEKST: JAC BUCHHOLZ / FOTO'S: RAOUL LIMPENS

“ECHT HET MUZIKANTENLEVEN ZOALS JE DAT WEL EENS IN FILMS ZIET”

Het gesprek met Geronimo Snijsheuvel vindt plaats in het Venlose theater De Maaspoort. Een plek die hij als tweede huis beschouwt. “Ik kwam hier al op mijn tiende met mijn vader (eveneens pianist, red.) die dansers muzikaal begeleidde. Als hij even weg moest, kroop ik achter de piano.” Geronimo zou later zo’n tien jaar hetzelfde doen aan de Hogeschool voor de Kunsten. Hij speelde toen veel klassieke improvisaties. “Dat is de basis geweest voor mijn werk in de trance scene. Klassieke composities passen goed bij deze muzieksoort. Het klassiek improviseren heeft ertoe geleid dat ik op een bepaalde, unieke manier heb leren componeren.”

MUZIKANTENLEVEN

Dat hij pianist zou worden stond al vroeg vast. De kleine Geronimo kreeg de pianomuziek met de paplepel ingegoten, kroop zelf al heel jong achter de piano en ging op zijn twaalfde naar het conservatorium waar hij afstudeerde in klassiek en later ook in componeren en jazz. “Klassiek is altijd de basis gebleven, daarbij richt je je op het interpreteren van de noten op papier. Jazz daarentegen heeft me vrij gemaakt, heeft me geleerd dat je kunt spelen wat in je opkomt.” Op zijn zeventiende werd hij gevraagd om een maand in Oostenrijk op te treden. Hij lacht. “Dat was echt het muzikantenleven zoals je dat wel eens in films ziet. We traden ’s avonds van 9 tot 10 uur op met een jazztrio; daarna werd er met andere muzikanten – er liepen er wel zo’n 60 rond – gejamd. Het was een fantastische tijd en tevens een eyeopener. Tot dan was het allemaal klassiek wat ik deed, maar na die maand ben ik jazz gaan studeren. Daardoor leerde ik meer te zien dan alleen de dingen die op papier stonden.”

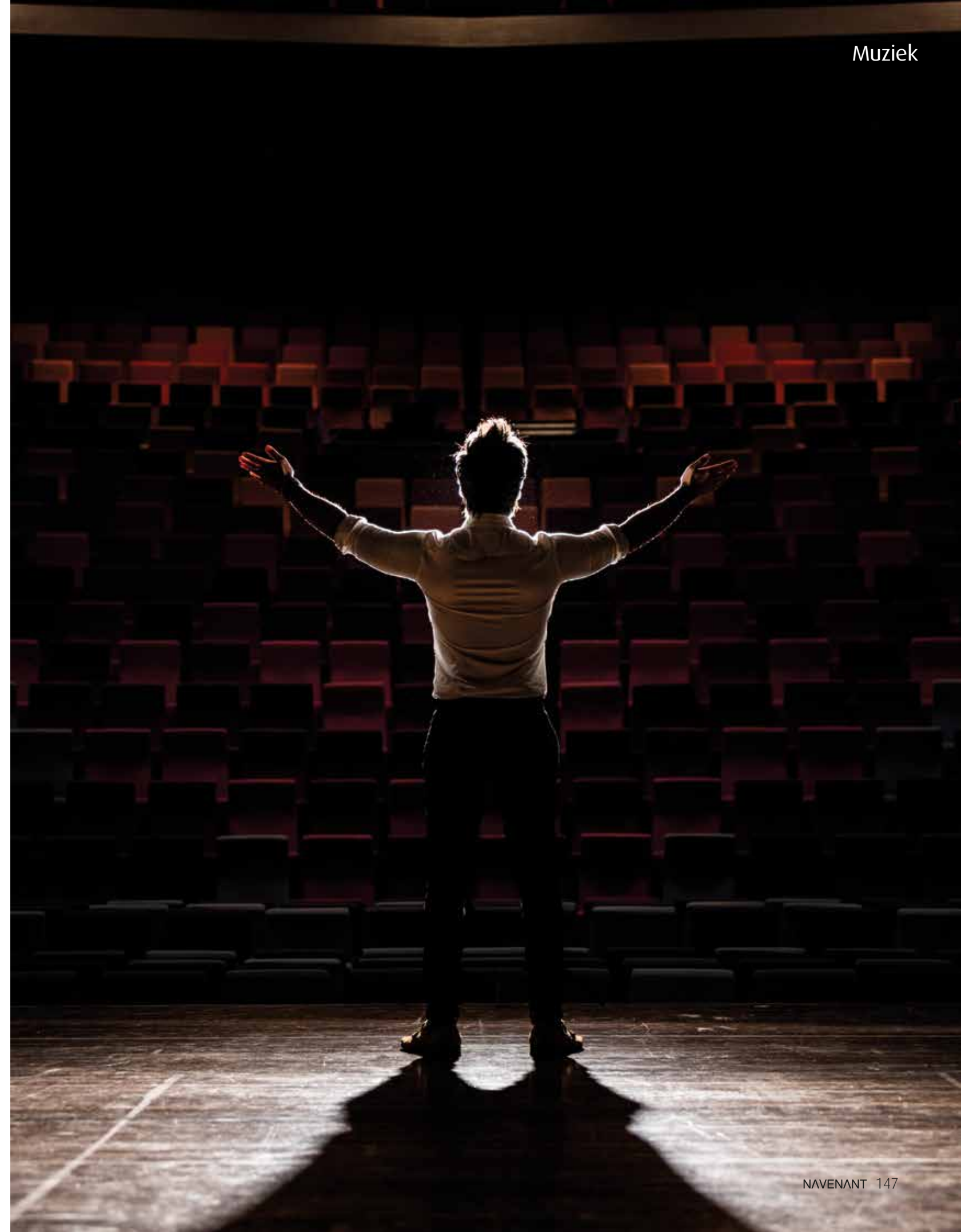
LERAAR

Enkele jaren daarna ging het weer een andere kant op toen Geronimo werd gevraagd voor een rockband, Local Wildlife. “Dat was een soort garageband met eigen repertoire. We toerden in een oude bus door Europa; iedere vrijdag repeteerden we, de hele dag. De anderen waren wat oudere muzikanten met veel ervaring. Daar heb ik het nodige van opgestoken. Ik heb dat een aantal jaren gedaan, een geweldige tijd.” Hij zat toen, erkent Geronimo, in zijn Sturm und Drang-periode. “Ik wilde in die tijd van alles doen: jazz, pop, latin.” Maar op een gegeven moment ging de focus weer naar klassiek en het componeren en produceren. Hij ging stukken schrijven en gaf les.

Toen zijn vader een eigen muziekschool opende werd Geronimo een van de leraren. “Dat les geven doe ik nog steeds.” Op een gegeven moment werd hij vanwege zijn composities opgemerkt in de trance scene en niet lang daarna was zijn muziek te horen tijdens Transmission, een wereldwijd gehouden event met tienduizenden bezoekers waar de beste trance-dj’s optreden. “Maar alleen dj’s achter elkaar laten optreden is niet voldoende. Het publiek wil show, beleving. Dus worden er componisten zoals ik aangetrokken die een muzikaal intro, een thema voor die optredens componeren.”

WERELDTOURNEE

Het moment van zijn introductie in de trance scene weet Geronimo zich nog goed te herinneren. Dat was in 2015 in Praag, waar hij zou optreden met een symfonieorkest. “Daar ontmoette ik onder meer Elmer van Buuren, de broer van Armin. Met Armin had ik in die tijd nog geen contact.” Hoewel de geplande show uiteindelijk niet doorging, kijkt Geronimo met plezier terug op die tijd. “Ik heb me daar, tijdens de repetities, wel kunnen laten zien. Verder was alles tot in de puntjes geregeld. Ik had een hotelsuite met vier kamers en dakterrassen en eten deden we vooral in sterrenrestaurants. Ja, volop luxe, heel anders dan de popscene, ha, ha.”

“IK STOND 'S MORGENS AL DANSEND NAAST MIJN BED”

Daarna werd hij steeds meer gevraagd als componist en ghost producer, onder andere dus voor Transmission. “Ja, je bent als componist en producer feitelijk niet in beeld, het draait om de dj’s. Maar soms willen ze toch een pianist op het podium, als onderdeel van de show. Dus ging ik op een gegeven moment mee op wereldtournee.” Tijdens zo’n tournee leerde hij DJ Ferry Corsten kennen, tevens producer. “Daar klikte het meteen mee. We hebben na afloop urenlang in de kleedkamer over muziek zitten praten – Ferry is samen met Armin en DJ Tiësto een van de grondleggers van de trance. Dat contact is gebelevend en inmiddels werk ik samen met hem aan twee albums. Het mooie is dat we elkaar perfect aanvoelen. Als hij iets aangeeft, weet ik dat precies naar muziek te vertalen.” Geronimo vertelt dan hoe Ferry Corsten onder diverse aliases werkt en dat ieder alias een eigen sound heeft. “Als hij dan als één van de aliases een track uitbrengt, kijkt de hele trance-wereld daar naar uit.”

NUCHTER EN ZAKELIJK

De kennismaking met Armin van Buuren in 2020 herinnert Geronimo zich eveneens nog goed. Hij lacht. “Ja, dat was achteraf gezien wel apart. Het was zaterdagavond en ik zat met mijn vrouw op de bank. Op een gegeven moment ging de telefoon. Armin. Hij zocht een pianoleraar, had wat rondgevraagd en mijn naam was enkele keren genoemd, ook door zijn broer, Elmer. Ik weet nog dat ik heel nuchter en zakelijk reageerde. Ik stelde een afspraak en een proefles voor en dat was het. Toen mijn vrouw hoorde met wie ik had gesproken, keek ze me verbaasd aan en merkte op dat ik niet echt enthousiast had gereageerd. Terwijl ik dat natuurlijk wel was. Dus heb ik toch maar even teruggebeld en heb hem laten weten dat ik zijn verzoek echt wel bijzonder vond.” Ook met Van Buuren was er meteen een klik, geeft Geronimo aan. Hij merkt op dat de dj wars is van allures. “Het is een hele normale kerel, vriendelijk ook. Dat vind ik belangrijk. Ik probeer dat zelf ook altijd te zijn.”

ZIGGO DOME

Hoe zien die lessen er eigenlijk uit? Is dat de basis, is hij bij het begin moeten beginnen? “Nee, hij kon al piano spelen. Hij wil eigenlijk de dingen die hij in zijn hoofd heeft, zijn ideeën, zijn fantasieën naar de piano vertalen. Daar help ik hem bij. Soms speel ik een thema en laat hem dat naspelen. Dan weer vraag ik hem om het in een andere toonsoort te spelen. Dat soort dingen. Hij wil groeien en buiten zijn comfortzone komen.” Het bleef, tot Geronimo’s grote genoeg, niet alleen bij pianoles.

Want Van Buuren deed enige tijd geleden een show in een met 18.000 mensen volgepakt Ziggo Dome en vroeg Geronimo of hij daar onderdeel van wilde zijn. Dus zaten de twee die avond gebroederlijk naast elkaar achter de piano. Met een brede grijns vertelt de Venlose muzikant hoe bijzonder hij dat vond. “Man, ik stond ’s morgens al dansend naast mijn bed, een geweldige ervaring.”

En nu, komt er een vervolg? Staan er meer van dat soort spannende projecten op stapel? Hij zwijgt even en glimlacht mysterieus. “Ik had al verteld dat ik met twee albums bezig ben met Ferry Corsten. En met Armin... Wacht het maar gewoon af.” ■